

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1351 usque ad annum 1414

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1768

VD18 90118278

§. 32. Ecclesia Polonica.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66293](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66293)

a Summa Sede obtinuerunt. Reliqua ^{Sæcul. XIV.} declaratio similes continet cautiones, ne ^{A.C. 1374.} quid novetur usque ad præfixam diem. Mandatum Legatis dedit 21 Dec. 1373.

§. XXXII.

Ecclesia Polonica.

Milleccius Sacerdos & Canonicus Pragensis Gnesnam Poloniæ urbem petierat: ubi per speciem pietatis hæreses e suggestu spargebat. Edoctus id Papa Gnesniano Archiepiscopo Idibus Januariis anno 1374 scripsit, ut in rem inquireret, & in Milleccium, si fontem inveniret, animadverteret. In litteris decimo sequentis Februarii datis ad Imperatorem Carolum Regem Bohemiæ, ubi Milleccius serere suos errores coeperat, memorat Gregorius, se hac de materia scripsisse Archiepiscopo Pragensi, ac Episcopis Vratislaviæ, Litomesci, & Olomutii; rogatque Carolum, ut ea, quæ hi Præsules agerent, autoritate sua fulciat.

Rayn. 1374. n. 10.

n. 11.

Tunc Poloniam turbabat factio Monachi aspirantis ad coronam. Regi Casimiro III Nonis Novembribus anni 1370 mortuo successerat Ludovicus Rex Hungariæ tanquam genitus ex Elisabetha ejus sorore, Ladislai Locteci filia. Die Dominica post solenne S. Martini decima septima Novembris eodem anno 1370

Duglos. l. 9. p. 1162.

Lib. 10. p. 7.

His. Eccles. Tom. XXIV. S Cra-

Sæcul. XIV.
A.C. 1374.

p. 20.

Cracoviæ per Jaroslaum Gnesnanum Archiepiscopum coronatus Poloniæ Rex non ideo sceptrum Hungariæ abdicavit. Regis Casimiri cognatus quidam Ladislaus cognomine Candidus, quod se viduum ac sine liberis videret, relictis ei terris suis omnibus acceptisque ab eodem mille florenis e Polonia excessit, nunquam illuc redire statuens. Conscensa Venetiis nave Hierosolymam profectus in reditu substitit Avenione, atque Cisterciensem familiam auxit ut frater laicus. Diu inibi commoratus vestem cineream mutavit nigra in Divionensi S. Benignæ coenobio.

p. 17.

Quatuordecim fere annos ibi permanerat: cum quidam Poloniæ Proceres eum de Regis Casimiri obitu certiorum factum impulere, ut remisso monasticæ vitæ nuncio rediret in patriam, regni que possessionem caperet ut hæres mascula e stirpe proximus. Neque contenti misisse alios venerunt ipsi; & proponebant exemplum Casimiri Regis, qui Cluniaci se professus Monachum, & in Diaconum consecratus anno 1040 a Papa Benedicto IX votorum solennium gratiam faciente regnandi, & conjugis ducendæ copiam impetrasset. Secutus id exemplum Ladislaus Candidus an. 1373 e monasterio suo Avenionem abiit, similem a Papa Gregorio gratiam petiturus.

Sup. lib. 59.
S. 39.

Qua

Qua minime obtenta Basileam primum, Sæcul. XIV.
 ubi Poloni Proceres eum expectabant, A.C. 1374.
 tum de horum consilio Budam, Regem-
 que Ludovicum adiit: a quo male satis
 acceptum destituerunt Poloni Proceres
 spe lapsi sua. Elisabetha vero Regina
 Hungariæ, altera Ludovici conjux erat
 Ladislai neptis e sorore. Illa maritum
 avunculo tam intentis precibus propitia-
 vit, ut eum Avenionem remitteret cum
 Legatis, qui orarent Gregorium, ut per
 ipsum illi liceret exuere Monachum, &
 in ducatum reverti suum. Id autem ab-
 nuit Papa, ut antea, vota solennia laxan-
 di causam inveniens nullam.

Tum Ladislaus in scio Rege Ludovi-
 co cum quatuor solum domesticis in Po-
 loniam Majorem transiit. Sed Gnesnam
 delatum hospes agnovit suus anniversa-
 rio Natali Virginis sexto Idus Septem-
 bres, qui erat dies Veneris; & quod con-
 sequitur, fluebat annus 1374. Ille se pro-
 ditum videns mox abiit; & arcibus qui-
 busdam captis bellavit aliquamdiu, at
 irrito conatu. Denique Regi Ludovico
 submittere se, suumque Griecoviæ duca-
 tum decies mille florenis vendere coa-
 ctus, opulentam in Hungaria Cisterci-
 ensis Ordinis Abbatiam obtinuit, ubi reli-
 quam vitam ageret. Cum ibi multos
 mansisset annos, illa pariter relicta no-
 xarum maculas absterfurus cœnobium

Sæcul. XIV. Divionense repetiit; ubi supremum ex-
A.C. 1374. plevit diem.

§. XXXIII.

Petrarcha Poëta.

Hoc anno 1374 naturæ concessit Francis Petrarca vir celeberrimus, quem nosse interest ad judicandum, quanti ponderis esse debeat ejus testimonium de Summis Præsulibus sui temporis, ac de Curia Romana. Aretii in Hetruria 28 Julii an. 1304 natum patrem habuit Florentinum ex antiqua familia, sed paulo ante per factionem patria expulsus. Cum is relicta Italia ex comitatu Romanæ Curie victurus Avenionem iret, Franciscus nonum circiter agebat annum; & Grammaticam discere Carpentoracii coepit: unde Cesseronem a patre, tum Bononiam Juris audiendi gratia missus, eo neutiquam delectabatur, sed lectione Virgilii, Ciceronis, & Historicorum, quos tam assidua versabat manu, ut ex primis fuerit, qui mansuetioribus denuo musis, & litteris politioribus animos conciliarent.

Avenionem reversus aliquot annos peragrans Franciam, & Italiam traduxit: Parisios venit: Romam adiit: ubi res opere antiquo, & arte summa perfectas observabat inspector curiosissimus. Dein
 Avenio-

*Vita per
 Squarz.*